

BINNENLAND

1910—H. G. PITSCH—1935

13 MEI

Dit is voorwaar geen gemakkelijke taak. Wij hebben te dezer plaatse reeds menig collega den zilveren krans van verdienste omgehangen. Enkele hunner waren op den jubileumsdag vertrokken — met geheime bestemming —; zij keken mistroostig wanneer er van huldinging werd gesproken en stelden vaak beperkende voorwaarden. Maar bij alle greep men rustig naar de pen en zwaaide hun onvervaard den lof toe, die hun toekwam, wij verheugd, dat dit nu eindelijk eens zonder blozen mogelijk was, zij — misschien in het onderbewustzijn — niet al te zeer misnoegd bij het lezen der waardeerende woorden, die zij wel gevoelden te zijn de vertolking van wat in breede collegiale kringen over hen werd gedacht.

Hier ligt de zaak eenigszins anders. Hier ligt het vermoeden voor de hand, dat het schrijven dezer regelen, den armen redacteur menig kernachtig verwijt zal opleveren. Wij zullen hierin moeten berusten. De moed om hem dit aan te doen putten wij uit de eerlijke overtuiging, dat het gemeenschapsbelang gaat, zelfs boven dat van een jubileerend enkeling. De gemeenschap eischt nu eenmaal, dat bij zulk een jubileum haar goede mannen worden geëerd en hun daden gememoreerd. Een stimulans ter navolging. Wij zullen hopen, dat de storm mee zal vallen, want wie kan er meer respect hebben voor een eerlijke overtuiging dan deze jubilaris?

Heinz Pitsch, oorspronkelijk tot geneesheer bestemd liet deze studie na een paar examens varen en ging over naar de tandheelkunde. Dit late begin bleek geen beletsel voor het uitgroeien tot een goed tandarts; wellicht is de geneeskundige vooropleiding hem eerder tot steun geweest. Al dadelijk vertoont Pitsch groote belangstelling in zijn vak. Wat tot gevolg heeft dat hij

reeds na enkele jaren in belangrijke commissies der jonge Amsterdamsche Tandheelkundige Vereeniging, als de ziekenfondscommissie en de commissie B. O. U. T. een voorname plaats inneemt. In 1916 roept de Alg. Verg. dezer Vereeniging hem bij acclamatie tot het voorzitterschap.

Een actieve rol speelt hij bij de oprichting der Nederl. Maatsch. t. b. d. Tandheelk. Reeds in 1912 nam hij, blijkens eenige artikelen van zijn hand in het T. v. T., krachtig deel aan den strijd, die de oprichting der Maatsch. vooraf ging. In 1922 wordt hij tot secretaris gekozen, welke veeleischede functie hij vier jaren waarneemt.

Zijn sterk ontwikkeld sociaal gevoel brengt hem er in 1930 toe de praktijk neer te leggen en het leiderschap te aanvaarden van de Coöperatieve polikliniek der A. T. V., welke functie hij ook thans nog bekleedt en die deze polikliniek heeft gemaakt tot een demonstratie van systematisch rationeële volkstandheelkunde.

Hoewel deze zware taak hem zeer in beslag neemt, verflauwt zijn belangstelling voor de algemeene gang van zaken niet en ziet hij nog kans vrijwel permanent een bestuursfunctie bij de A.T.V. te vervullen, naast een zetel in het Algemeen Bestuur v. h. Tijdschrift v. Tandheelkunde en een plaatsvervangend lidmaatschap van een college voor Medisch Tuchtrecht.

Wij zijn overtuigd niet zeer volledig te zijn geweest, maar wat doet dit er toe? Reeds zoo moge het duidelijk zijn welke een belangrijke rol Pitsch in het tandheelkundig leven heeft gespeeld. En daarom verheugt het ons hem langs dezen weg voor het forum van de professie te kunnen gelukwenschen. Hij, die nooit eenig respect had voor gevoelige teenen, met wien menig onzer nog een appeltje te schillen heeft wegens minder prettig klinkende waarheden die hij ons zoo ongezouten naar het hoofd kan slingeren, hij kan zich moeilijk beklagen, dat wij ons op deze wijze revancheeren. En het ergste van alles is, dat wij hem toe-wenschen nog vele jaren in staat te zijn op deze onhebbelijke wijze voort te gaan. Immers de kenners weten het wel: achter dit kuras schuilt een hart van goud.

Mt.